

kommer det mig, at man maa have de andre Forhold overvejede, og søge at simplificere vore Valg saa meget som muligt. Jeg tror, at man maa komme bort fra den offentlige Valghandling. Der bliver jo Plads nok til Vælgermøder, hvor den offentlige Diskussion kan foregaa, men jeg tror, det er mest principrigtigt, at Afstemningen kommer til at foregaa i Kommunerne, for saa vidt man virkelig vedblivende vil have, at Flertalsvalg skal være gældende.

Hammerich: Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds glædede sig for over at se den Kærlighed, der var opstaaet hos Højre til Forholdstalsvalg. Den havde man, sagde han, ikke mærket noget til før. Selvfølgelig kan jeg kun tale om den Tid, jeg har siddet her i Rigsdagen. Det første Aar, jeg sad her, var der, som meget rigtig bemærket af det ærede Medlem, et Forslag fremme om Forandring af den kommunale Valglov for København og Indførelse af Forholdstalsvalg. Jeg fik Lov til paa Højres Vegne at tage Ordet i denne Sag, og straks den første Dag gav jeg, i Forstaaelse med mit Parti, min fulde Tilslutning til, at man gik over til Forholdstalsvalg. Det, der var Divergens om, var ikke Forholdstalsvalg, men det Spørgsmaal, om man skulde forandre Skattegrænsen, om man overfor en Forsamling, der har at raade over samtlige de Skatter, Borgerne yde, skulde gaa til en Ordning, hvorefter de, der svare mindre end $\frac{1}{5}$ af Skatterne, faktisk komme til at raade over hele Anvendelsen. Man kan diskutere om det rigtige eller urigtige deri; men saa længe en Repræsentation hviler paa Basis af Skatteydelsen, kan det rigtige i Højres Betragtning ikke bestrides. Det mærkelige var ogsaa, at denne Betragtning i Virkeligheden blev godkendt — ja, jeg er ikke sikker paa, at det var af det ærede Medlems egen Meningsfælle i Udvalget, men da Sagen blev behandlet i et Udvalg, tog kun to Medlemmer Afstand fra denne korrekte Grundbetragtning, der jo ogsaa har været gældende i det øvrige Land. Af den fremkomne Betænkning, som findes i Tidenden for 1891—92, Tillæg B. Sp. 1403, vil det ses, hvorledes man fra det samlede Udvalgs Side — med et lille Forbehold fra to Medlemmers Side — anmodede Regeringen om at fremsætte et Forslag, der skulde hvile paa Forholdstalsvalg og paa en Deling i to Klasser eller en lignende Vej til at skaffe dem, der yde den overvejende Del

af Skatten, en noget forøget Valgindfyldelse. Dette havde en foreløbig Tilslutning fra Medlemmer indenfor alle Grupper undtagen maaske netop en af det ærede Medlems Meningsfæller. Jeg maa saa i øvrigt sige til det ærede Medlem, at naar han som sin Betingelse for at gaa med til Forholdstalsvalg, hvis Berettigelse og Retfærdighed han anerkendte, siger, at saa maa man ogsaa have det indført til Landstinget, saa skal jeg ikke have noget mod det, men det Spørgsmaal ligger jo ikke for. Det, der netop har været Enighed om i denne Sag, er, at begrænse den til en Forandring af § 32 i Grundloven om Valg til Folketinget; hvad jeg derfor ønsker, er, at man skal forandre denne saaledes, at den Dag Befolkningen siger, at Retfærdigheden kræver Forholdstalsvalg, skal det kunne indføres uden de Vanskeligheder, som en Grundlovforandring kræver.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds Ordet.

Borgbjerg: Det ærede Medlem sagde nu, at vi skulde holde os til § 32; det er rigtigt, det er vort Standpunkt. Derfor gælder det om ikke at drage vidtrækkende Spørgsmaal ind i Debatten, som med Nødvendighed og logisk og retfærdigt set maatte kræve en Ændring ogsaa af det andet Ting, thi Forholdstalsvalg er kun retfærdigt sammen med den lige Valgret. Det ærede Medlem bedyrede nu i varme Ord sin Kærlighed til Forholdstalsvalg, men samtidig bekendte han, at denne dog ikke var varmere, end at han ikke vilde bringe det lille Offer for Retfærdighedens Sag, at Folk med 800 Kr.s Indtægt skulde have lige saa megen Valgret som Folk med 1,000 Kr.s Indtægt. Større er altsaa det ærede Medlems Kærlighed til Forholdstalsvalgmaaden ikke.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Københavns 6te Valgkreds Ordet.

Hammerich: For det første ligger det, hvorledes jeg i saa Henseende vil stille mig, aldeles ikke for, men for det andet behøver min Kærlighed til Forholdstalsvalg dog ikke at være lille, fordi jeg hævder, at der er noget økonomisk fornuftigt i at lade dem, der svare saa godt som alle Skatterne, have noget større Indfyldelse end dem, der ingen Skatter svare. Saa længe Skatteydelsen er Basis for Valg-